

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 10 juli 2018 met nummer RvVb/A/1718/1104
in de zaak met rolnummer 1617/RvVb/0312/A

Verzoekende partijen

1. de heer **Gunter BREUGELMANS**
2. mevrouw **Els WELLENS**
3. mevrouw **Wilhelmina ROOSENS**
4. mevrouw **Cathy SIMOENS**
5. de heer **Jan VAN LOOCK**
6. de heer **Peter VAN DEN BOSCH**
7. de heer **Christian VERBEECK**
8. de heer **Luc CLAES**
9. mevrouw **Christine CORNELIS**
10. mevrouw **Frieda WELLENS**
11. mevrouw **Josée WELLENS**

vertegenwoordigd door advocaten Marco SCHOUPS en Kristof HECTORS met woonplaatskeuze op het kantoor te 2000 Antwerpen, De Burburestraat 6-8, bus 5

Verwerende partij

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

Tussenkommende partij

de bvba **IMMO F.A.R.**

vertegenwoordigd door advocaat Gregory VERHELST met woonplaatskeuze op het kantoor te 2600 Antwerpen, Uitbreidingstraat 2

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 2 januari 2017 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 6 oktober 2016.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Lier van 5 oktober 2015 onontvankelijk verklaard.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Lier heeft aan de tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden verleend voor de nieuwbouw van werk- en stelplaats met garages voor onderhoud en herstellingen en burelen op de percelen gelegen te 2500 Lier, Kelderveld 16, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie A, 354C, 356D en 371D.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 6 september 2017 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partij met een beschikking van 27 november 2017 toe in de debatten.

De Raad verwerpt met een arrest van 27 juni 2017 met nummer RvVb/S/1617/0995 de vordering tot schorsing.

De verzoekende partijen dienen een verzoek tot voortzetting in.

De verwerende partij dient geen antwoordnota maar wel het administratief dossier in. De tussenkomende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partijen dienen een toelichtende nota in. De tussenkomende partij dient een laatste schriftelijke uiteenzetting in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 29 mei 2018.

Advocaat Emile PLAS, *loco* advocaat Gregory VERHELST, voert het woord voor de tussenkomende partij.

De verzoekende partijen verschijnen schriftelijk.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De tussenkomende partij dient op 27 mei 2015 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Lier een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “een nieuwbouw van werk- en stelplaats met garages voor onderhoud en herstellingen en burelen” op de percelen gelegen te 2500 Lier, Kelderveld 16.

De percelen liggen binnen de grenzen van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Afbakeningslijn kleinstedelijk gebied Lier’, goedgekeurd op 28 juli 2006.

De percelen liggen ook binnen de grenzen van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Antwerpsesteenweg’, goedgekeurd op 28 juli 2006, in een zone voor regionaal bedrijventerrein.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 30 juni 2015 tot en met 29 juli 2015, dienen onder meer de eerste, de tweede, de derde, de vijfde en de negende verzoekende partij een bezwaarschrift in.

De Dienst Waterbeleid van de provincie Antwerpen adviseert op 5 augustus 2015 voorwaardelijk gunstig.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 1 oktober 2015 voorwaardelijk gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 5 oktober 2015 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij op grond van de argumenten, zoals ontwikkeld in het verslag van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

Tegen deze beslissing tekenen de eerste tot en met de zevende verzoekende partij op 21 juni 2016 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Op 24 juni 2016 tekenen de achtste tot en met de elfde verzoekende partij administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 29 september 2016 om dit beroep onontvankelijk te verklaren.

De verzoekende partijen dienen op 28 september 2016 een schriftelijke nota na het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar in.

De verwerende partij sluit zich aan bij het verslag van de stedenbouwkundige ambtenaar en verklaart het beroep op 6 oktober 2016 onontvankelijk.

Dit is de bestreden beslissing.

Met een schrijven van 23 november 2016 meldt de verwerende partij aan onder meer de verzoekende partijen en de tussenkomende partij dat er in de beslissing van 6 oktober 2016 een materiële vergissing is geslopen. Als bijlage voegt zij de beslissing van 6 oktober 2016 waarin de datum van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 5 oktober 2015 gewijzigd wordt naar 6 juni 2016 (beslissing inzake de tweede vergunningsaanvraag, zie hieronder bij randnummer 2).

Op 4 januari 2017 meldt de verwerende partij per aangetekende brief dat de voormelde aanpassing in de beslissing niet nodig was geweest. De oorspronkelijke beslissing van 6 oktober 2016 was correct.

Met het arrest van 27 juni 2017 met nummer RvVb/S/1617/0995 verwerpt de Raad de vordering tot schorsing van de bestreden beslissing bij gebrek aan hoogdringendheid. De Raad stelt vast dat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing geen nuttig gevolg heeft, in de mate dat vaststaat dat de door de verzoekende partijen aangevochten vergunningsbeslissing niet (meer) wordt uitgevoerd en op het terrein de uitvoering gestart is van de tweede vergunningsbeslissing.

2.

De tussenkomende partij dient op 28 januari 2016 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Lier een tweede vergunningsaanvraag voor een nieuwbouw van werk- en stelplaats met garages voor onderhoud en herstellingen en burelen op een perceel gelegen te 2500 Lier, Kelderveld 16. Deze tweede vergunningsaanvraag voorziet ten opzichte van de eerste vergunningsaanvraag in een andere inplanting van het hoofdgebouw. Het hoofdgebouw wordt nu evenwijdig aan de voorliggende straat georiënteerd, terwijl in de vorige vergunningsaanvraag het gebouw dwars op de voorliggende straat werd ingeplant.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 6 juni 2016 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de tussenkomen partij.

Tegen deze beslissing tekenen de verzoekende partijen op 20 juli 2016 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Op 19 januari 2017 beslist de verwerende partij dat de termijn voor het behandelen van het administratief beroep verstreken is. Het beroep wordt stilzwijgend afgewezen. Deze beslissing wordt op 6 februari 2017 aan de verzoekende partijen betekend.

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 28 februari 2017 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 19 januari 2017. Met het arrest van 27 juni 2017 met nummer RvVb/S/1617/0996 beveelt de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 19 januari 2017. Er wordt geen verzoek tot voortzetting ingediend. Met een arrest van 3 oktober 2017 met nummer RvVb/A/1718/0122 vernietigt de Raad de beslissing van de verwerende partij van 19 januari 2017 in versnelde rechtspleging en beveelt zij de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partijen.

Naar aanleiding van het vernietigingsarrest van 3 oktober 2017 herneemt de verwerende partij de administratieve beroepsprocedure. De verwerende partij verklaart op 30 november 2017 het administratief beroep van de verzoekende partijen onontvankelijk. Met een arrest van 18 januari 2018 met nummer RvVb/UDN/1718/0462 beveelt de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van deze beslissing. Naar aanleiding van dit arrest adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar in zijn verslag van 1 februari 2018 om de beslissing van 30 november 2017 in te trekken, het administratief beroep van de verzoekende partijen niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen overeenkomstig de gewijzigde plannen. Na de hoorzitting van 6 februari 2018 maakt de verwerende partij de motieven van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar tot de hare, verklaart het administratief beroep op 8 februari 2018 ongegrond en verleent een stedenbouwkundige vergunning.

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 4 april 2018 de vernietiging en de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de verwerende partij van 8 februari 2018. Deze zaak is gekend bij de Raad onder het rolnummer 1718/RvVb/0448/A. Met het arrest van 17 april 2018 met nummer RvVb/UDN/1718/0785 verwerpt de Raad de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep

De verzoekende partijen argumenteren dat door het rechtzetten van de materiële vergissing op 23 november 2016 twee beslissingen van de verwerende partij zijn ontstaan, namelijk:

- de oorspronkelijke beslissing van 6 oktober 2016 waarin het beroep tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 5 oktober 2015 (eerste vergunningsbeslissing) onontvankelijk wordt verklaard;
- en
- de (correctie)beslissing van 6 oktober 2016, betekend op 23 november 2016, waarin het beroep tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 6 juni 2016 (tweede vergunningsbeslissing) onontvankelijk wordt verklaard

De verzoekende partijen vorderen met dit beroep de vernietiging van deze beide beslissingen.

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend en is niet verschenen ter zitting, en heeft bijgevolg zelf geen toelichting kunnen geven over de gehanteerde werkwijze.

Uit het feitenrelaas blijkt dat de verwerende partij met een schrijven van 23 november 2016 een materiële vergissing in de beslissing van 6 oktober 2016 heeft rechtgezet. De verwerende partij meldt op 4 januari 2017 dat de oorspronkelijke beslissing van de verwerende partij geen materiële vergissing bevatte en dus correct was.

De Raad stelt vast dat de correctiebeslissing dezelfde datum draagt als de oorspronkelijke beslissing en dat deze identiek is aan de oorspronkelijke beslissing, met dien verstande dat “de materiële vergissing” werd rechtgezet door de datum van de vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen te wijzigen van 5 oktober 2015 naar 6 juni 2016.

Uit niets blijkt dat de verwerende partij na 6 oktober 2016 de aanvraag van de tussenkomende partij opnieuw heeft onderzocht, haar eerdere beslissing aan een heroverweging heeft onderworpen, of zelfs maar haar vroegere beslissing heeft hernomen, laat staan ingetrokken. Bovendien verduidelijkt de verwerende partij in haar communicatie van 4 januari 2017 dat deze correctiebeslissing onnodig en onjuist was en dat de oorspronkelijke beslissing correct was.

De beslissing zoals gecorrigeerd op 23 november 2016, kan zelfs niet beschouwd worden als een louter bevestigende beslissing en kan niet, in tegenstelling tot wat de verzoekende partijen voorhouden, aanzien worden als een bij de Raad aanvechtbare vergunningsbeslissing in de zin van artikel 4.8.2, 1° VCRO.

Het verzoek tot vernietiging wordt slechts behandeld in zoverre het betrekking heeft op de oorspronkelijke beslissing van 6 oktober 2016 van de verwerende partij.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Er bestaat geen noodzaak om te oordelen over de verdere ontvankelijkheid van de vordering van de verzoekende partijen, aangezien, zoals zal blijken, de verzaking aan de bestreden beslissing vastgesteld wordt.

VI. VERZAKING AAN DE BESTREDEN BESLISSING

1.

Zoals blijkt uit het feitenrelaas, heeft de tussenkomende partij op 6 juni 2016 een tweede stedenbouwkundige vergunning bekomen. De tweede vergunningsaanvraag voorziet ten opzichte van de eerste vergunningsaanvraag in een andere inplanting van het hoofdgebouw.

In het schorsingsarrest van 27 juni 2017 wordt het volgende overwogen:

“ ...

Ter zitting wordt door de raadsman van de verzoekende partij foto's neergelegd waaruit blijkt dat de werken reeds gevorderd zijn. De ruwbouw van de constructies blijkt reeds opgetrokken te zijn. De tussenkomenende partij verklaart dat de werken aanvankelijk gestart zijn als een uitvoering van de bestreden beslissing, maar dat vervolgens uitvoering werd en wordt gegeven aan de tweede stedenbouwkundige vergunning van 6 juni 2016. Dat blijkt onder meer uit de inplanting van het hoofdgebouw, dat wordt opgetrokken overeenkomstig de vergunning van 6 juni 2016. Ter zitting bevestigt de tussenkomenende partij dat zij momenteel enkel nog uitvoering geeft aan de tweede vergunningsbeslissing van 6 juni 2016.

...”

Uit het geciteerde blijkt dat de tussenkomenende partij de werken uitvoert overeenkomstig deze tweede stedenbouwkundige vergunning. In haar laatste schriftelijke uiteenzetting zet de tussenkomenende partij de actuele toestand uiteen en stelt zij dat, naar aanleiding van het schorsingsarrest van de Raad van 27 juni 2017 in het kader van de tweede stedenbouwkundige vergunningsprocedure, de werken onmiddellijk zijn stopgezet maar dat de werken op dat ogenblik reeds gevorderd waren. Zij geeft aan dat het bedrijfsgebouw aan de voorzijde volledig opgericht is en enkel nog verdere afwerking behoeft. Ook zijn twee van de drie stelplaatsen aan de achterzijde reeds gerealiseerd. Op 12 januari 2018 heeft zij een uitgebreid proces-verbaal van vaststellingen van de actuele toestand laten opmaken.

Zoals onder punt III.2 vermeld, voorziet de aanvraag die geleid heeft tot de stedenbouwkundige vergunning van 6 juni 2016 een gewijzigde inplanting van het hoofdgebouw, dat evenwijdig aan de voorliggende straat georiënteerd is, terwijl het in de vergunningsaanvraag die geleid heeft tot de bestreden beslissing dwars op de voorliggende straat werd ingeplant.

2.

Hoewel de tussenkomenende partij niet uitdrukkelijk stelt te hebben verzaakt aan de thans bestreden beslissing, kan, gelet op het voorgaande, in redelijkheid niet worden ontkend dat zij zulks in de feiten wel degelijk heeft gedaan door uitvoering te geven aan de stedenbouwkundige vergunning van 6 juni 2016. De uitdrukkelijke verklaring van de tussenkomenende partij in het kader van de schorsingsprocedure dat de werken weliswaar werden aangevat op grond van de thans bestreden beslissing, maar dat het project verder werd uitgevoerd op grond van de stedenbouwkundige vergunning van 6 juni 2016, zijnde de aanvraag die ondertussen geleid heeft tot stedenbouwkundige vergunning die de verwerende partij heeft verleend op 8 februari 2018 (zie punt III.2), kan niet anders begrepen worden dan dat de tussenkomenende partij de thans bestreden beslissing niet langer wenst uit te voeren en dat zij er met andere woorden aan heeft verzaakt.

In de gegeven omstandigheden is het in het belang van de rechtszekerheid gepast dat de vernietiging wordt bevolen van de thans bestreden beslissing van 6 oktober 2016.

VII. KOSTEN

De Raad legt de kosten van het beroep, met name het door de verzoekende partijen betaalde rolrecht, ten laste van de tussenkomenende partij omdat alleen zij, in tegenstelling tot de andere procespartijen, beschouwd kan worden als de “in het ongelijk gestelde” procespartij wegens het feitelijk verzaken aan de bestreden beslissing.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de bvba IMMO F.A.R. is ontvankelijk.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 6 oktober 2016 , waarbij aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor de nieuwbouw van werk- en stelplaats met garages voor onderhoud en herstellingen en burelen op de percelen gelegen te 2500 Lier, Kelderveld 16 en met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie A, 354C, 356D en 371D.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 3.025 euro, ten laste van de tussenkomende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 10 juli 2018 door de zesde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zesde kamer,

Elien GELDERS

Karin DE ROO